

CANTATES INFANTILS

Al ball, sense un badall

Música de:
Guida Sellarès

Text de:
Miquel DescLOT

Per a cor de veus blanques i piano

DINSIC
Publicacions Musicals

SECRETARIAT
DE CORALS
INFANTILS
DE CATALUNYA

Al ball, sense un badall

1a edició: octubre 2007

Disseny coberta: Pep Creus

Adaptació coberta: Clara Rochera

Il·lustració coberta: Josep Lluís Lara

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

© Guida Sellarès, per la música

© Miquel Desclot, pel text

© Coediten: DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Santa Anna, 10, E3a / 08002-Barcelona

S.C.I.C., Secretariat de Corals Infantils de Catalunya

Pça. Víctor Balaguer, 5 / 08003-Barcelona

Imprès a: QualityImpres
Comte Güell 24-28
08028 Barcelona

Dipòsit legal: B-50547-2007

ISMN:M-69210-503-9

ISBN:978-84-96753-08-2

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, així com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona
Telf.93-318.06.05 - Fax 93-412.05.01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com - www.dinsic.es

AL BALL, SENSE UN BADALL

Un dels objectius que té el SCIC és col·laborar amb l'ampliació del repertori coral català per a infants. Així doncs, presentar una nova obra musical sempre ha estat un motiu d'alegria i satisfacció per als qui hem estat al davant de la nostra entitat. La cantata que avui us presentem la dediquem als cantaires més menuts del SCIC, als nostres Petits, en motiu de la celebració del 35è Juguem Cantant.

Al ball, sense un badall és una cantata on uns instruments populars prenen vida i fan un gran ball de Festa Major. De la mà de Miquel Descot i Guida Sellarès, autors de la lletra i la música respectivament, els nostres infants podran, a més de passar-s'ho bé cantant, conèixer

els instruments tradicionals catalans (l'acordió, la mandolina, la ximbomba, la gralla, el flabiol i el tamborí,...) i les danses més populars que durant tants anys s'han ballat per Festa Major a les places de totes les viles catalanes (la jota, l'havanera, el ball pla, les tonades de cercavila, els balls de diables, la rumba, la sardana,...).

Esperem que aquest ball de festa major també serveixi per festejar els diferents Juguem Cantant que se celebraran enguany per tot el territori català. Per molts anys a tots i a totes!

Toni Gálvez i Carcellé
Coordinació del SCIC

TO THE DANCE, WITHOUT MISSING YOUR CHANCE

One of the aims of the SCIC is to collaborate in widening the repertoire of Catalan children's choirs. For this reason, presenting a new musical work has always been pleasure and a great satisfaction for the heads of this organisation. The cantata that we are presenting to you today is dedicated to the youngest singers of the SCIC, our Petits, in celebration of the 35th Juguem Cantant (Let's Play Singing).

To the Dance, Without Missing Your Chance is a cantata in which popular instruments come alive and participate in a great Town Festival dance. Along with Miquel DescLOT and Guida Sellarès, the authors of the lyrics and the music, respectively, our children will be able to have a good time singing, while also

learning to know the traditional Catalan instruments (the accordion, the mandolin, the zambomba, the gralla, the pipe, the small drum, etc.) and the traditional folk dances that have been danced in the Town Festivals in the main squares of all Catalan villages for so many years (the jota, the havanera, the ball pla, pas-sacaglia tunes, devil dances, the rumba, the sardana, etc.).

We also hope that this Town Festival dance will act as a celebration of the different sessions of Juguem Cantant held this year throughout Catalonia. Many happy returns to all!

Toni Gálvez i Carcellé
Coordination of the SCIC

Al ball, sense un badall

Música: Guida Sellarès

Text: Miquel DescLOT

Al ball de la festa major hi eren tots, empolainats i disposats a passar-ho bé: la Trompeta, amb el vestit de lluentons daurats; el Violoncel, amb les cordes acabades de sortir de la dutxa; l'Arpa, amb la cabellera pentinada de poc; el Clarinet, amb el vestit fosc de les grans ocasions; la Guitarra Elèctrica, amb les piles carregades per ballar la nit sencera; la Bateria, amb tots els timbals i platerets ben arrenglerats per fer un bon terrabastall...

Al ball de la festa major no hi faltava mai ningú. Era l'única vegada a l'any que es trobaven tots junts, des del menut Xiulet fins a l'enorme Orgue d'Església, i cap d'ells no s'hauria perdut per res del món l'oportunitat de poder xerrar i ballar amb els seus col·legues.

—Què fa la família? —preguntava l'Harmònica a la Viola.

—Anar tirant —responia l'altra—. L'avi Contrabaix està una mica refredat, però continua fort com un roure.

—Com va anar el viatge a Amèrica? —preguntava el Piano a la Flauta.

—Fantàstic! Hi vaig fer una pila d'amics —responia la Flauta.

—Quina enveja! —hi tornava el piano—. Jo no em puc moure mai de casa.

I així tots ells s'anaven posant al dia de les seves vides. Que si aquell Saxo s'havia casat. Que si aquella Gaita havia tingut bessonada. Que si feia massa calor per al Violí, que si bufava massa tramuntana per a la Trompa...

L'envelat on es feia el gran ball estava tot il·luminat amb dotzenes de focus, com si allà dins s'hi hagués fet de dia.

I vet aquí que finalment puja a l'escenari el Xiulet, guarnit amb el seu millor cordó platejat, i anuncia a tothom:

—Pihihi! Pihihi! Pihihi! Silenci, sisplau! Atenció, amigues i amics: ha arribat el moment de començar el ball!

—Ja n'era ben bé l'hora, que tots en teníem moltes ganes! —criden alguns, engrescats.

—Com cada any —hi torna aquell esquitx de presentador bufat—, obrirem el ball de la festa major amb aquelles danses que hàgiu après durant aquests últims mesos. Aviam: qui vol sortir primer?

—Jo, jo! —cria l'Acordiό, tot decidit i engrescat.

—Doncs au, puja! Amigues i amics: amb tots vosaltres, l'Acordiό!

Vet aquí, doncs, que l'Acordiό s'enfila a l'estrada d'un salt, visiblement emocionat.

—Amics meus, n'he après una que em té el cor robat! Però abans de cantar-la us en diré la lletra perquè la tingueu ben present:

*Ballar al mig de la plaça
—amb manxa de ferrer
i dits de rellotger—
és el que fa amb més traça.*

De qui deu parlar? Misteri, amics meus! Ara us ensenyo a cantar-la i a ballar-la. És una havanera, que vol dir que és vinguda de la llunyana illa de Cuba:

Acordiό

Havanera

$\text{♩} = 108$

Veus

Piano

6

11

16

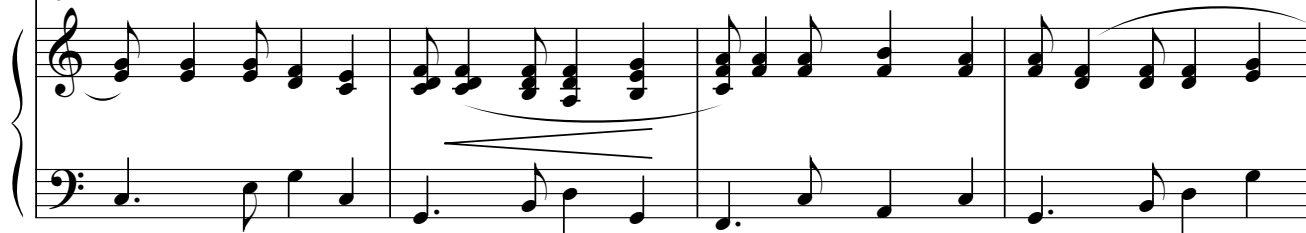
Ba-llar al-mig de la pla-ça

16

20

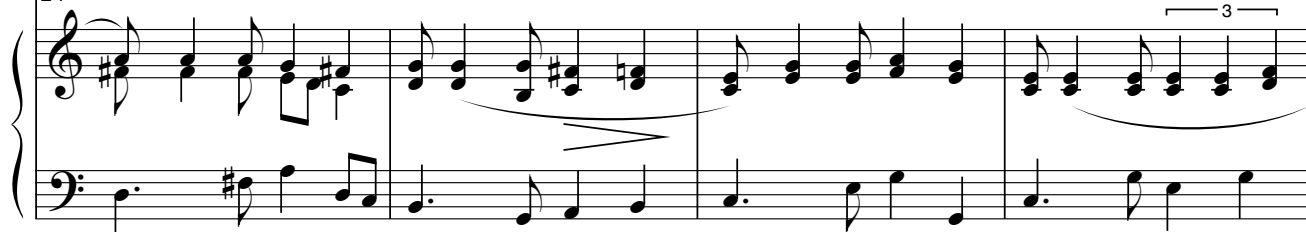
20

24

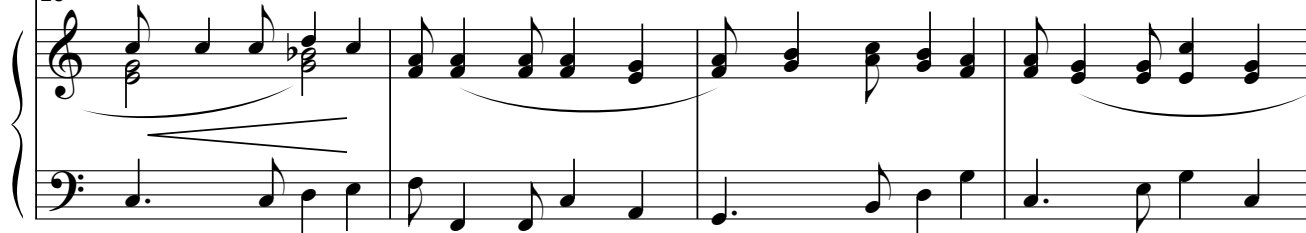
24

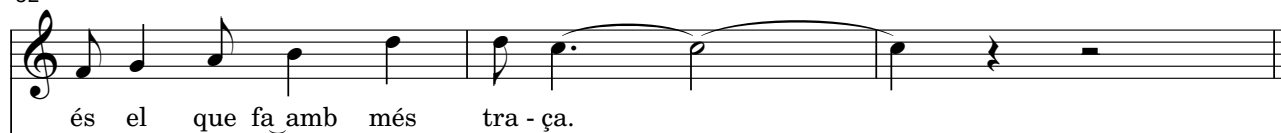
28

28

32

32

Flauta de Bec

Marxa mora

$\text{♩} = 52$

Veus

Piano

p

creix.

f

6

12

Leo.

*

Leo.

19

misteriós

Té bec i no és o - cell.

Re - fi - la que prim -

19

*

**TO THE DANCE, WITHOUT MISSING
YOUR CHANCE**
Miquel DescLOT

Everybody was at the Town Festival, all dressed up and ready to have a good time: the Trumpet, dressed in gold sequins; the Cello, with his chords still wet from the shower; the Harp, her hair all freshly combed; the Clarinet, in his dark Sunday best; the Electric Guitar, with her batteries charged, ready to dance the night away; the Drum, with all of his drums and cymbals lined up to make a tremendous din...

Nobody ever missed the Town Festival. It was the only time in the whole year that everybody got together, from little Whistle to the enormous Church Organ, and nobody would miss the opportunity to chat and dance together for anything in the world.

"How's the family?" the Harmonica asked the Viola.

"Hanging in there," answered the Viola, "Grandfather Double Bass has a bit of a cold, but he's still as strong as a horse."

"How was the trip to America?" the Piano asked the Flute.

"Great, I made a lot of friends," answered the Flute.

"That must be nice," replied the Piano, "I can never seem to get away from home."

They were all catching up on each others' lives. The Saxophone over there had gotten married. That Bagpipe in the corner had had twins. It was too hot for the Violin's liking, and it was too windy for the Horn...

The large tent where the big dance was held was all lit up with dozens of spotlights, as if it were daytime in there.

And then who should appear onstage but the Whistle, all dressed up and wearing his best silver string. He announced to everyone:

"Peeeeeep! Peeeeeep! Peeep! Quiet, please! Listen, my friends: the time has come for the dance to start!"

"It's about time, we've been waiting for this!" shouted some of the lively crowd.

"Like every year," replied the bright little presenter, "we will open the dance of the Town Festival with the dances that you have learned

over the last few months. Let's see, who wants to start?"

"Me, me," called out the Accordion, all decided and worked up.

"All right, then, come on up! Friends, I give you the Accordion!"

So then the Accordion jumped up on stage, visibly excited.

"My friends, I have learned one that has just stolen my heart away! But before singing it, I will tell you the words so that you will keep them in mind:"

*"Dancing in the middle of the square
with a metal pump
and agile fingers
is what it does the best."*

"Who can it be about? It's a mystery, my friends! Now, I'll teach you to sing it and dance it. It's a havanera, which means that it comes from the faraway island of Cuba:

ACCORDION'S HAVANERA

"So, now do you know what the song is about?"

"I do," called out the Mandolin, her eyes shining.

"What is it about?" asked the Accordion, curious.

"It's about you!" said the Mandolin, who has always been a little bit in love with the Accordion.

"You guessed it, pretty lady!" cried the Accordion, excited, "Now it's your turn to sing your song. I'm all ears."

And so the Mandolin got up on the stage, looking as though she had just won the lottery.

"I have learned a dance called the jota; yes, a jota from the lands of the Ebre.

"Come on then, we will jump around!" the Accordion encouraged her.

"The words go like this:"

*I am the eldest daughter of the Mandol,
and I'm shaped a bit like a pear.
When a student plucks my strings
my melodies float in the air."*

ÍNDEX - ÍNDICE - SUMMARY

Presentació	3
Presentation	4
Al ball sense un badall	6
Acordió	6
Mandolina	8
Ximbomba	11
Xilòfon	16
Gralla i tabal	19
Tam tam	22
Flauta de Bec	24
Flabiol i el Tamborí	26
Pandereta	30
Text translation	36